

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 19. — ŠTEV. 19.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 23, 1926. — SOBOTA, 23. JANUARJA 1926.

TELEFON: CORTLANDT 2876

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV.

POLOŽAJ V PREMOG. INDUSTRIJI

Upranje na mir v antracitni industriji je bilo oživljeno, ko so delodajalci sprejeli "temelj". — Voditelji premogarjev so se danes sestali, da razpravljam o predlogu s petimi točkami, katerega je sestavil časnik iz Scrantona.

SCRANTON, 22. januarja. — Načrt za mir v premogovni industriji, katerega je sprejel Inglist, načelnik mezdne pogajalnega komiteja delodajalcev kot temelj za obnovljenje pogajanju, bo predmet posvetovanj, ki se bodo vršila danes zjutraj med John Lewisom, okrajinimi uradniki ter E. Lynnettom, publisherjem iz Scrantona, ki je predlagal načrt. Upati je, da bo ta načrt končal stavko 150,000 antracitnih premogarjev, ki je povzročila veliko bedo ter ohromila razne industrije v izčočnih državah.

Po svojem povratku iz Wilkes-Barre je včeraj popoldne Mr. Lewis priznal, da se zanima za načrt, da pa ne more pred današnjim dnem podati nobene izjave, če ga bo sprejel ali ne. Načrt je bil objavljen v pondeljek, ko je bil Lewis tukaj in nagovoril veliko ljudsko zborovanje.

Ze takrat so skušali dobiti od Lewisova izjavo glede tega načrta, a on je to odklonil, češ, da mora predlog najprvo proučiti.

Priznanje Lewisova, da sè zanima za predlog Lynetta, je nekoliko pregnalo temo, ki je pokrivala antracitno ozemlje izza časa, ko so bila prekinjena pogajanja v New Yorku. Včeraj so tukaj domnevali, da se bliža mir.

Načrt, katerega je predložil Lynett, se glasi:

Prvič: — Premogarji naj se takoj vrnejo na delo.

Drugič: — Petletni kontrakt, ki naj bi datiral od časa podpisana dogovora.

Tretjič: — Mezde zadnjega kontrakta naj ostanejo tekom pravomočnosti novega kontrakta, razven če bi jih izpremenili kot spodaj določeno.

Cetrtič: — Na inicijativo te ali one stranke, objavljeno šestdeset dni predno sta potele dve leti izza podpisana kontrakta, se lahko sklice konferenco, ki bi razmišljala o izpremembah dogovora, a le glede mezd. Premogarji naj bi ostali na delu o koncu petletnega kontrakta, če se pogajalci dogovore glede izpremembe mezd ali ne.

Petič: — Eno leto pred ugasnitvijo kontrakta naj bi se sestali zastopniki delodajalcev in premogarjev, da določijo vse potrebno, da se nadaljuje z delom v rovih ob ugasnitvi kontrakta in tekom pogajanj za nov dogovor.

Vstop Lynetta v antracitni spor ni bil neprijeten ne tej, ne oni strani. Pri premogarjih je bil že dolgo priljubljen, dočim ga smatralo delodajalci za moža zdravih nazorov in zdrave sodbe.

V svojem komentarju glede predloga je rekel Lynett včeraj zvečer, da je sedanji položaj naravnost neznosen, ker je premogovna zakonodaja Pinchota praktično mrtva in ker odklanja predsednik Coolidge vsako vmešavanje.

Sedanji položaj ne more trajati neskočno, — je rekel. — Moj predlog je že odobril major Inglist, v kolikor so prizadete tri izmed štirih važnih točk. Četrta točka je praktično odobrena z rezervacijami. Prepričam sem, da se upam, da ga bo sprejel.

Mr. Lynett izdaja The Scranton Times.

Rusija počiva.

MOSKVA, Rusija, 22. jan. — Sovjetska Rusija je včeraj proslavila drugo obletnico smrti Nikolaja Lenina, očeta boljševizma.

Dva dni bodo zaprti vsi vladni edpartimenti, vse tvornice, prodajalne, uradi in restavrantti. Vsi kraji Rusije so okrajeni z rdečimi zastavami, vsa zabava se je prenehala in prodaja alkohola je prepovedana. Vsakdo, ki bo vprzel kako zabavo, bo moral plačati globoko \$50.

Po Rusiji bodo kazali slike iz življenja Lenina ter prizore ob tem njegove sneti in njegovo

Žena in ljubica mu pomagata.

Žena in ljubica zvest vztrajata ob strani morilca Durkina. — Ženske so igrale veliko vlogo v življenju tega zločinka.

CHICAGO, Ill., 22. januarja. — Včeraj se je pričel proces proti Martinu J. Durkemu iz New Yorka, ki je obtožen trikratnega umora. Vsa znamenja kažejo, da bo igralo različne ženske, ki so nastopale v njegovem življenju kot ljubice ali žene, prav tako važno vlogo v tem procesu, ker so vse, brez izjeme, na njegovi strani. Ne le njegova mati ki je napela vse svoje silje, da reši evojega sina vslie in njegova mlada žena Irma, osmennajst let stara hčerka nekega vaškega kovača, s katero se je poročil dne 4. decembra, temveč tudi njegova prejšnja ljubica, Betty Werner. Durkina so poslali v jetnišnico. Irma in Betty sta bili izpuščeni. Mladi ženski sta občevali med seboj kot dobrí priatelji in skupaj se hočeta boriti za moža, katerega ljubita. Irma je sicer z Durkinom poročena, vendar pa je dvomljivo, če je ta zakon pravomočen ker ni Durkin baje postavno ločen od svoje prve žene Ruth.

Državni pravnik Crowe ki upa spraviti Durkina na vislice, je uvedel preiskavo, če je Durkin sodnjiško ločen od svoje prve žene ali ne. Če je njegov zakon z Irmo neveljanen, se sledno lahko prisili, da izpove proti njemu. Sedaj se je izvedelo, da nje njegova poroča dne 4. decembra v East St. Louisu privkrat spravila zvezne agente na sled Durkina. Priskrbi nekega ukradenega avtomobila so dognali da je neka Mrs. Irma Conley naprosila za licenco za ta avtomobil. Conley je bila imen, katerega se je Durkin takrat posluževal. Nadaljnja poizvedovanja v St. Louisu so spravila na tam, da je Irma Conley izjavila, da namerava potovati v Californijo. Ta je spravila zvezne agente na sled zločinca, kateremu so sledili z Californijo v Texas in nato v St. Louis, kjer je bil Durkin aretiran.

Pri prvem zaslišanju se bo odločilo, če naj se Durkina najprej procesira radi umora zvezneg agenta Sganahana dne 11. oktobra ali policijskega seržanta Graya dne 28. oktobra.

Bivši vojni tajnik.

Na sliki vidite bivšega vojnega tajnika John W. Weeks, ki zapušča svoje stanovanje v Washingtonu.

Letalci na poti v Južno Ameriko.

Čas poleta iz Palos na Španskem v Buenos Aires cenijo na 56 ur. Premagati bo treba številne težkoče.

PALOS, Španjska, 22. jan. — Tриje španski letalci so odleteli danes zjutraj ob osemih s hidroplonom "Plus Ultra" proti Buenos Aires. Letaleci se bodo privkrat ustavili v Las Palmas, Kanarsko otocje. Njihova imena so komandan Ramon Franco, kapitan Ruiz de Alva in praporščak Duran. Polet v Buenos Aires znaša 12.332 milj.

Polet v Buenos Aires so izčutnali na nekako 56 ur, a letaleci se bodo na Kap Verdskih otokih odpotovali dva dni, predno bodo nadaljevali s potovanjem.

Pred poletom iz Palos je pri poslovilnih slovesnostih Marchena Colombo, predsednik colombijske družbe, objel poveljniku Franco ter prosil za božje vodstvo tega plemenitega in domoljubnega potjetja. Poveljnik je odvrnil:

— Ta kraj, ki je mudil Kohunu, bu vsi pomemč za razkritje novega sveta, izkrica sedaj tudi zrakoplovec vse najboljše želje ob prički njih poskusa, da najdejo novo zracno pot v Ameriko.

Poslovilne slovesnosti so se vrstile v razvalinah samostana, v katerem je Kohunb leta 1484 pregrvoril opata, da je pridobil špansko kraljevo izabelo za njegovo ženе Ruth.

Državni pravnik Crowe ki upa spraviti Durkina na vislice, je uvedel preiskavo, če je Durkin sodnjiško ločen od svoje prve žene ali ne. Če je njegov zakon z Irmo neveljanen, se sledno lahko prisili, da izpove proti njemu. Sedaj se je izvedelo, da nje njegova poroča dne 4. decembra v East St. Louisu privkrat spravila zvezne agente na sled Durkina. Priskrbi nekega ukradenega avtomobila so sledili z Californijo v Texas in nato v St. Louis, kjer je bil Durkin aretiran.

Pri prvem zaslišanju se bo odločilo, če naj se Durkina najprej procesira radi umora zvezneg agenta Sganahana dne 11. oktobra ali policijskega seržanta Graya dne 28. oktobra.

Pri prvem zaslišanju se bo odločilo, če naj se Durkina najprej procesira radi umora zvezneg agenta Sganahana dne 11. oktobra ali policijskega seržanta Graya dne 28. oktobra.

Madžarski parlament je pričel preiskovati ponarejevalno zaroto.

Graf Apponyi je odobril metode ministrskega predsednika.

BUDIMPEŠTA, Madžarska, 22. januarja. — Madžarska poslanska zbornica je izvolila včeraj parlamentarni komitej, ki naj bi preiskal veliko zaroto za ponarejanje francoskih frankov. Postopanje komiteja bo tajno, a uspehi bodo objavljeni v oficijelnih komunikacijah.

Odvetnik Henderson, ki stanuje na svojem posestvu z ženo in štirimi uslužbenimi, in ki se je vrnil krog enajstih iz Philadelphia, je izjavil, da niso njegovi uslužbeni slišali ničesar sumljivega.

Truplo je bilo očitno pripeljano v avtomobilu v tem grmičevje.

Danes zjutraj so videli velikega črnega ovčarskega psa, ki je stikal na grmičevje, a nikdo se mu ni približal, ker so domnevajo, da je stekel. Šele potem ko so našli truplo, je bilo pojasnjeno edino obnašanje psa.

Vse kaže, da je bilo to moralno vzhodenje, izvirajoče iz ostudne krivice, storjeni Madžarski vsled trianonske pogodbe in ne prestanen poniran.

Potem ko se je pčelal z obrkljivim pisanjem inozemskega časopisa, je zastavil Bethlen svojo čast ter čast svojega kabinetata, da bo zadeva pojasnjena v vseh podrobnostih, neglede na osebe ali politične interese.

S svoje strani, — je dostavil Apponyi, — sem prepričan, da bo dobil ta poziv ministrskega predsednika, primeren odmev pri pretežni večini Madžarov, brez oziroma na stranek. Čeprav ne simpatiziram s sedanjim sistemom vlade, smatrjam vendar za domoljubno dolžnost, da podpiram administracijo tekom krize. Brez dvoma bo prišel čas, ko se bo treba pereati z odgovornostjo včade, a sedanji boj proti sovražnim inozemskim vplivom ne nudi primerne prilike za to.

Antisemitski kravali.

DUNAJ, Avstrija, 21. jan. — Predstavitev igre "Lojalnost" na rumunskem narodnem gledališču v Velikem Varazdinu na Sedmogrškem je imela za posledico resen kaval.

Nacionalistični dijaki so zavzeli stališče proti angleškim avto-

kratkih Židom kot jih slika igra. Napadli so v gledališču navzoči Žide ter jih pretepli.

Priprosi odgovor na pogosteno vprašanje, kako je bilo mogeče vprizoriti tako obširno zaroto pred očmi civilizirane vlade se glasi, da je bil policieski načelnik eden vodilnih članov zarote. Več kot trideset let je užival največji slavos radi svoje uspešnosti, večnosti in zmožnosti. Edina napaka, katero je storila vlada, je bila, da je izbrala tega policieskega načelnika, a take se pripete vsaki dan v vsaki deželi.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4687

Truplo ženske brez glave in nog.

Dognati skušajo kdo je deklica, koje truplo so našli brez glave. — Vse kaže da je bilo to neka Miss Dietrich iz Norwooda.

MEDIA, Pa., 22. jan. — V prečinkanju, da je truplo brez glave in nog, katero so našli včeraj v grmičevju na posestvu odvetnika Samuela Andersona iz Philadelphia, templo pogrešane Miss Anne May Dietrich iz Norwooda. Pa, ki je izginila pretelega torka, je osredotočila policija svoja prizadevanja na napore, da najde pogrešano glavo in da ugotovi tudi motiv umora.

Več ur potem, ko so našli razmesjeno truplo umorjene, je izjavil Aleksander E. Schuh, manager Independent Tool Co. v Philadelphiji, da je nosila isto obliko njegova svakinja. Dostavil je, da pogrešajo od torka naprej Miss Dietrich, ki je bila uslužbenica pri nekoli založni tvrdki v Philadelphia.

Schuh je izjavil nadalje, da se je napotil v torek Miss Dietrich s svojo sestro v Philadelphijo, da nekaj nakupi. Krog šeste ure pa se je Miss Dietrich ločila od svoje sestre in od tedaj naprej je niso več videli. Obdukcija, izvršena na truplu, ni mogla ugotoviti pravtrega vzroka smrti. Truplo ni kazalo nikakih znakov nasilja, je izjavil coronerjev zdravnik. Rekel pa je, da je bila Miss Dietrich umorjena in da je moral glavo in nogi odrezati človek, ki pozna krog.

Mrs. Sallie Worrell iz Rose Tree, majhnega kraja v bližini tujemškega mesta, je našla truplo ko je šla radi dožga po bližnjem preko posestvu odvetnika, da dosegne po poulične kare. Ob potu grmičevja je našla okrvavljene liste in vsled tega je postala pozorn ter pričela preiskovati. Ko je zaznala pod grmičevjem paket, zavil v debel papir, se je obrnila ter uchitala kovaču Rowsonu, ki se je vrnil ž no, nakar sta razvezala paket.

Odvetnik Henderson, ki stanuje na svojem posestvu z ženo in štirimi uslužbenimi, in ki se je vrnil krog enajstih iz Philadelphia, je izjavil, da niso njegovi uslužbeni slišali ničesar sumljivega. Danes zjutraj so videli velikega črnega ovčarskega psa, ki je stikal na grmičevje, a nikdo se mu ni približal, ker so domnevajo, da je stekel. Šele potem ko so našli truplo, je bilo pojasnjeno edino obnašanje psa.

Evelyn Nesbit Thaw je zavila v Atlantic City ter bo zavila načelniških kabinetih. Na vprašanje, zakaj je zavila,

DENARNA IZPLACILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM O

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Bound and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Nakonec, president Louis Benedik, treasurer
Places of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Na celo leta velja leta na Ameriko	Za New York na celo leta — \$7.00
in Kanado	\$6.00
Za pol leta	\$6.50
Za pol leta	\$6.00
Za celo leta	\$7.00
Za celo leta	\$1.50
Za pol leta	\$6.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenki sedaj in presežek.

Dopisi bres podpis in osebnosti se ne priobijejo. Denar naj se nagnovi pošiljati po Money Order. Pri spremembni kraju narodnosti, prosimo, da se nam tudi prejmejo bivališča nazzani, da hkrati najdamo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

SLABI GOSPODARJI

Velikanske so svote denarja, katere morajo Zdržene države iztrirjati od Evrope. Zakladniški tajnik Mellon je imel pogum reči, da bo treba večino teh dolgov izbrisati, ker niso nič vredni. V slučaju Anglije se je zgodilo to za dvajset odstotkov, v slučaju Italije pa za celih pet in sedemdeset. Ce bi se ustrajalo pri polnem plačilu, bi se "napravilo iz Italije Kitajsko". To je edno priznanje imperialista na odličenem mestu, katero si morajo zapomniti Kitaje, ki se bore za prostost.

Mellon, ki hoče pripomoći svojemu narodu do njegovega denarja, — kar je dejanski njegova naloga, vidi naslednje možnosti: Prvič nagnuti doljne dežele k takemu (lačanškemu) delu, da bo ostal proletarijat teh dežel le se človeka nevreden življenski nivo. S takim postopanjem se je morsala dosedaj zadovoljiti Kitajska, vendar pa dvojni Mellon, da bi evropski narodi sprejeli tako ravnanje, kaj ti beda bi združila vse dolžnike proti brezobzirnemu upniku.

Vsled tega preostaja le še nadaljnja pot, da se vnovič dolgove s silo, z vojno, ki pa bi imela le en pozitiven uspeh, da bi namreč povečala iztrirjevalne stroške, dočim bi se plačilna zmožnost evropskih narodov še bolj zmanjšala.

Vsled tega priporoča, naj se stare dolbove v toliko izbrisne, da jih bodo dolžni narodi lahko odpeljali in nej se dovoli tem narodom nova ameriška posojila, da bodo mogli kupovati ameriško blago. Pri tem je tudi uveljavil formulo, katero so živahno odobravali vsi politični in deželi: Cvetiča Evropa kot odjemalec je za Ameriko dragoceniji kot pa vse vojne tiratje.

Da se dobri od Evrope denar, ki bi bil prilično enak dolžni svetu, je za Zdržene države bolj prednostno, če ponudi Evropi izdelano blago ali celo denar v gotovini, mesto da bi Amerika sprejela denar v odpeljanje dolga.

Sveda, tako nedolžni tudi niso evropski imperialisti in tudi ameriški ne. Raditega imamo kolonije, mi in evropski dolžniki. Te kolonije pa niso enakovredne. V ameriških kolonijah ni skor nobenega gumija, a Angleži ga imajo in tudi Francuzi. Če se vsled tega zahteva take dobre surovine od dolžnika, katerih manjka v Ameriki, zakaj ne zahteva slednja odst opa otoka Martinika ali Guyana? S takim odstopom bi se odpravilo vse finančne zadrege Francije. Tudi Anglijo smo v tem oziru že toliko omehčali, da si vsaj za enkrat ne upa ugovarjati. Zelo dvomljivo tircatev s kapitalistično-imperialističnega stališča bi se na ta način izpremenilo v upoštovanje vredno aktivo.

Povsem brez krive tudi niso ameriški imperialisti glede po manjkanju gumija.

Zdržene države imajo že dolgo časa v svojih rokah Filipine ter bi lahko tam proizvajale gumij, če bi ne špekularili napačno, — če bi se ne zdele gospodarstvo, ki se nahaja v privatnih rokah, druge špekulacije bolj zanimive, kajti v slučaju gumija bi se bilo treba za par let popolnoma odpovedati dobitnikom. To storjeno napako se hoče sedaj popraviti. Filipine smo že toliko civilizirali, da je sedaj tam na razpolago dovolj dežavskih moči.

Ameriški uvoz na Filipinsko otočje je neizmerno narastel. Sedaj, od gumija ni mogoče živeti, a kaj nas briga, če bodo zavladale tam prav take razmere kot na holiški Sumatri, kjer je stopil točak na mesto rižnih polja, vendar česar morajo domačini deloma stradati. Kolonijo, ki ne proizvaja samu potrebnih živil, je lažje držati na vajetih s pomočjo blokade. To so nam dokazali Angleži s svojim bombažem v Egiptu. Sveda, na Filipinih ni najti nobene takso važne reke za namakanje kot je Nil, kojega vodovje je mogoče zastaviti na mestu, ki je za domačine nedostopen, a klubj temu se odpira imperialistom na Filipinih krasen čas izkorisčanja domačinov, izvršenega v imenu civilizacije in napredka.

Civilizacija, kakšne zločine se uganja v tvojem imenu ter jih pokriva z moraljenim plačjem! Rešljena civilizacija bo prišla šele tedaj, ko se hoče izpremeniti sedanji družbeni red ter ga nadomestilo z novim, v katerem bo veljal le resnično proizvajajoč človek.

XVIII. POŠILJATEV ZA DOM SLEPIH V LJUBLJANI.

Darovali so:	
George Uranic, Indiana Harbor, Ind.	\$ 1.00
Jos. Borštnar, Aspen, Colo.	\$ 1.00
Ig. Polensiek, Straight, Pa.	\$ 2.00
Walter Predovich, mestno vence pokojne mu družabniku	\$ 5.00
I. Paulovich, Delagua, Colo.	\$ 2.50
Stefančič nabral ob 10-letnini poroke Lovrenca Giovanelli-ja	\$ 8.00
Math Golob, Pungow, W. Va.	\$ 1.00
Fr. Rass, E. Worcester, N. Y.	\$.50
M. Simonich, Aliquippa, Pa.	\$.50
Joe Ujian, Kane, Pa.	\$ 1.00
Joe Delane, St. Michael, Pa.	\$ 1.25

John Verant, Fallon, Nev.	\$ 1.00
Mrs. Volbenk Omeje, Valley, Wash., davori	\$ 3.50
John Ulrich, Merchantsville, N. J.	\$ 2.00
Anton Kovacic, Box 163, Kingston, W. Va.	\$ 5.00
Rudolf Serocic, 2049 W. Coulter Street, Chicago, Ill., davori	\$ 6.50

Skupaj . . . \$41.75 D. 2.318.00

To je druga pošiljatev to leta.

Novice iz Slovenije.

Usoda beracava.

Na Štefanovo, so se igrali dečki na hribu nad Tepeyevo žago, pa se jim je zahotel nekoliko počasičiti v shrambi nad žago stanuječega beraca Mihaela Kolarja. Sli so proti oni mali stavbi, da bi vsem Celjanom znanega beraca vzbudili, ker ga že dolgo ni bilo na spregled. Kolar je bil v svoji dolgi hajti in nizkem okroglenem elindru, obče znana prikazan, ki mu jo često videli na Jožefovem hribu, kamor je rad hodil v samostan po miločino. Zgrozili pa so se dečki, ko so našli stareca v oni kleti podobni shrambi brez vrat na tleh mrtvega in nagega. Kmalu je prišla na lice mesta polejica in z njem zdravnik, ki je ugotovil, da je moral biti mrtve že kakih deset dni. Po prazni steklenici sodec, se je berac za časa zadajega hudega mraza izredno napil in ker mu je morda postal vroče, da je v svojem domovanju v pijačnosti slekel. Tačko ga je zlostila mart. In z njim je zoper izginil virginal.

V Ljubljani je preminal poštnica Amalija Ukovič.

V Mokronogu je umrl Ivan Povše, posestnik in usnjar. Pokojnik je bil ugleden človek in splošno priznabljen.

Krvav božič v ptujski okolici.

V Cirkoveh pri Pragerskem se na Štefanovo fantje takoj stepli v gostilni, da je obležal na mestu mrtve neki posestniški sin, ki se je ravnokar vrnil od vojakov.

V Stonjeh pa se je zapletel v družinski preprički nek 60-letni posestnik, ki je branil sinu iti v goščino. Tudi on je med preprirom obležal mrtve.

V ptujsko bilinicu so pripeljali celo vrsto ranjenih iz podobnih božičnih preprirov.

Visoka starost.

V kandijski bolnici je pred kratkim umrl najstarejši Novomeščan Frane Apej v visoki starosti 94 let. Zanimivo je, da je počeni Apel v eni in isti trgovini lažil kot trgovski pomočnik celih 3 let.

Smrtna nesreča.

Kakor poročajo iz Turjaka, so ruski konji nedavno povlčeni posetnika Jakoba Možka. Vključ v zdravniški pomoči je prišlo mož to dne podlagel težkim oškodbam.

V dnevnici zmedenosti

je na Polzeli v Savinjski dolini uvel prevžetkar Martin Körber posoči skoraj popolnoma nag iz hitev, da te do jutra blodi po snegu. Ljudje so ga našli že na pol zmrzlega ter ga spravili v bližnjo hišo, kjer pa je kinalu nato umrl.

Naležljive bolezni v Ptaju.

Zadnji čas se vedno bolj razširijo epidemische otroške bolezni in je že par otrok na njih tudi umrlo. Najbolj nevarno se širi difterija.

Požar.

Pred par dnevi je izbruhnil nearni ogenj pri veleposetniku Vitku Turkusu v Majspurgu pri Ptujski gori. Zgorela je stanovanjska hiša in skoro vsa gospodarska postaja. Prizadeti ima otronino škodo. Na lico mesta je občitela požarna bremba od Sv. Lovrenca, ki je končno ogenj udrušila.

Smrtna kosa.

V Ljubljani je umrl splošno nani zdravnik dr. Robert Prosinagg v visoki starosti 84 let. Posmehnjeni Nemec, se pokojnik poslušno ni udejstvoval.

Louis Prezel.

P. dolar iz misije. Ne, tega nisem videl. Vem le to, da je šel nazaj tja, odkoder je prišel. Vprašam pa čitateljico, če sem komu očital tativno? Ne, nikdar ne. To da kaj bi rekli, če bi čitali, da je Mr. Sekser daroval en dolar za podporo Glas Naroda? "Mladci" čitateljico pozivata, naj malo prestre ključavnic in ključarje, ki se laste milijondolarskega fonda. Sveda, vprašanje je, če je še kaj tistega sklada. Dopisnica je čestila "P." in njegovemu vodstvu. Tista čestitka je povzročila mnogo smeha med našim narodom.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljudem, kateri zapravljajo svoj čas privari, ki narodu ni prijavljena.

Tempotno resno opozarjam vse tiste, ki gospodarijo z ostanki milijondolarskega fonda, naj dajo depar tja, kjer bi že vsaj nekoliko koristil slovenskim sirotom. Zakaj bi z njim pomagali ljud

Branišlav Nušić:

OBČINSKO DETE.

ROMAN DOJEĆKA

(Nadljevanje.)

Ali njegovi upniki niso samo imenovane firme. Njegovi glavni kreditorji so vдовice. Cudno, kako je ta človek, od kar se je vrnil za pisarja konkurenčne mese, radi jeman posojoval od vдовice.

— Rajši vzdahem od vдовice na posodo, kot ne vem kaj! — tako je zmeraj govoril in tega se je držal tako trdovratno, da od vдовice n. pr. ne bi za Boga nječeesar vzel!

— Pa kdaj jim vrneš? — ga je vprašal bedni arhivar, ki je prisel k konkurenčni masi šele, ko mu je bilo 50 let.

— V obrokih, — je odgovoril gospod Vaso, — vдовicam se tudi drugače ne vraca po ojilo kakor v obrokih. Jaz tudi ljubim v obrokih in svoje dolgove plačujem v obrokih.

— Ljubezen na obroke? — je ospupil arhivar, ki nikoli v življenju ni bil toliko srečen, da bi vedel, kaj je ljubezen, kakor so na svetu ljudje, ki ke nikdar niso jedli ananasa ali banano.

— Tako v obrokih, — odgovarja gospod Vaso, — ker ljubezen je gotova obveza napravnoui, ki jo ljubimo, ali ne?

— Da, — pravi arhivar, — e tudi ni imel pojma, ali je tako, ali ne.

— E, vidite, — pravi gospod Vaso, — a vse obveze plačujem jaz v obrokih, kakor morem in kolikor morem. Ali zdaj razumete?

— Razumem, — odgovori arhivar, čeprav o stvari zdaj celo ni nječeš razumeti.

Glejte, takšen je gospod Vaso Gjurič. No, razen omenjenih imen še eno lepo lastnost: zelo lepo in sladko zna zabavati in pripevovati. O tem se bomo prepričali v prihodnjem poglavju tega romana.

SEDEMNAJSTO POGLAVJE.

Kurje oko gospoda Vase.

Druži dan zvečer je bila torek večerja pri gospoj Milevi, kakor smo zvedeli že v zadnjem poglavju.

Sredi sobe je bila mala štiriglavata miza, na krožnikih prtiči zvitki kot sreča, a sredi inize visoka pivska čaša, polna bezgovognega evjeta, šmarne in ljubje. A gospo Milevi je uspavala Nedeljko z veselo vdovičeno pesmico, in oblečena je bila v svetlostmodro haljico, ki jo bo zdaj redno nosila, da izmenadi gospoda Vasa.

Poslavljaje se od črne svoje hajdice, ki je zdaj ne bo več nosila, je težko vzdihnila, a ko je vblnila svetlostmodro haljico, ki jo bo zdaj redno nosila, je tudi težko vzdihnila.

Okolici opane ure, kakor je bilo dogovorjeno, stopi v sobo gospod Vaso, v belom telovinku, in obstoječe imenadje pri vratih. Ponovno svoj prejšnji kompliment, da nosijo angeli v resnici svetlostmodra oblačila, in sede za mizo nasproti gospo Milevi in začne večerjati med najslajšim pogovorom.

Pri večerji se je ves čas gospod Vasa nekaj premikal na stolu in še po večerji je priznal, da je moral pod mizo sezuti en čevelj, ker ga strašno peče kurje oko. Ko je to povedal, začne gospoj Milevi praviti celo istorijo:

— Nekoc, — pravi, — bi bil koraj izgubil lužbo zaradi tega prokletega kurjega očesa. Bil sem takrat okrajni policijski pisar, pa ti nekega dne pride brzjavka, da pride gospod načelnik našega oddelka. Naš predstojnik je bil nov in je služil prvič v tej stroki, pa se je razburil in zmedel, kot da je izgubil glavo, a mi vsi smo se oblikovali v svečano oblike. Pridi načelnik in mi ga vzprejemo, kot mu pristoja. Pridi v urad v predstojnikovo sobo, poklici vse uradnike, da jim po znanju in nekoristni navadi vseh šefov čita lekejico o vestnosti v službi, in tekom njenem izvajevanja in o mnogih drugih stvarih, ki se nahajače v

sali, ker je gospod predstojnik našel muzikante. Vi boste plesali z menoj četverko in med plesom vam odgovorim.

In zares, ko je bila večerja pri kraju, zavira godba najprej tak, ker je neki pisar pil zdravio gospodu načelniku, "strogemu, pravilnemu in odločnemu starešini, ocetu in materi naroda, ki ga upravlja". Nato se začne ples: "Kraljevi ore!", ki ga je otvoril gospod predsednik z gospodom načelnikom; potem je sledilo neko drugo, majhno kolo in tako po vrti, ples za plesom.

Jaz sem goral nestriponost, kdaj pride na vristo četverka; vse čas nisem plesal, niti se premaknil z mesta. Slednjič pride k meni gospodična Kristina veselo in me pozove:

— Hajd, gospod, zdaj pride četverka!

— In mi boste odgovorili? — sem začepil veselo.

— Gotovo, — je odgovorila sramljivo in povesila oči.

Segel sem z roko pod mizo, da najdem čevelj, ali čevelja — nikjer. Pogledam bolj natanko, ali čevelja nikjer! Oblike me znoj.

— Ajde, za Boga! — zaklice na nestripon.

— Prosim, prosim, pridečan takoj!

In ko se je malo oddaljila, se sklonim in potisnem glavo pod mizo, ali — mojega čevelja ni nikjer; ali razumete — nikjer, kot da se je vdrl v zemljo.

Lahko si mislite, v kakši zadrgi sem bil, in to ravno v trenotku, ko sem imel zvedeti tako važno in usodno stvar.

Gospodična Kristina se zopet vrne, da me pokliče, ker je godba že naznana ples, a trije pari se že postavili in čakali na četrti naš par. Še enkrat obupno znašim glavo pod mizo, ali čevelja nikjer. Nazadnje z obumenim rečenim gospodični, ker se nisem mogel nič pametnejšega spomniti, da mi je zelo težko, da pa me boli glava in naj ples s kom drugim.

Ona me prezirno pogleda, obrne jezno glavo in stopi k nekem mladeniču, ki ni znal plesati, ali mu je obljubila, da ga bo naučila.

Jaz sem sedel naprej kot obupanec, gledal, kako se pleše, gledal njo, ki me ni hotela več pogledati. Ko se je končal ples, se je gospodična Kristina z enim mladeničem v drugo sobo, a jaz sem sedel še naprej na svojem prostoru kot prikovani in sedel sem tako vse do zore.

Gostje so se začeli razhajati, in jaz sem sedel še naprej. Odšel je gospod Kosta, apotelek z gospo in svakinjo, odšel je djakon Jova, ki je začenjal vsa "na mnoga leta" in njegova gospa, ki je nesla polno ruto kolača za otroke, a jaz sem sedel še naprej. Odšla je sestra v zetom, tudi gospodična Kristina, a se niti obrnila ni, da mi reče lahko noč. Odšli so tudi čigani, ki jih je gospod predstojnik lepo plačal, a jaz sem sedeš naprej.

Nazadnje, ko se gospod predstojnik in njegova gospa vrneta, ker sta šla spremi čigane, ostromita, ko vidita, da sedim še vedno na nem mestu, kjer sem večerjal.

To je bilo iste zime, — začne gospod Vaso, — in nekoga večera, veste, sem bil povabljen na večerjo, ko je bil god gospoda predstojnika okrožnega sodišča. Pri večerji sem sedel zraven gospod predstojnici, a na moji lev strani je kedela svakinja gospoda pomornika, ki je veljala za najlepšo devojko, za katero smo se vse zrtvali. Začel sem se živahnino zabavati z gospodično, in takoj sem opazil, da se je zelo interesirala za moje pripovedovanje in šale. Stregel sem ji pri večerji, da dajal in nudil vse, kar je poželela, — kratkotomal, obrabil sem se, in ko so baš peli "na mnoga leta", jej priznam svojo ljubezen. Niti treba ni, da povem, da me je najlepšem trenotku, ko sem jizravno prisegal ljubezen, strašno zapoklo kurje oko. Da bi lahko nadaljeval pogovor, sem prav kačor zdaj, sezal čevelj pod mizo, in potem sem govoril naprej še bolj prijetno in hrabro. Gospodična Kristina ni hotela takoj odgovoriti na mojo izjavo, temveč mi stiskala samo ruko in mi je rekla: "Baš ko so peli 'na mnoga leta' gospod predstojnici."

— Po večerji bomo malo zaple-

Blagajna, varna pred vlotom.

Berlinski kriminalni uradnik pripoveduje:

Peljali so nas v lopo na koncu tovarne, 30 kriminalnih uradnikov nas je bilo, pod vodstvom potresnega ravnatelja. V lokalu je bilo vnotrjnemu in odločnemu starešini, ocetu in materi naroda, ki ga upravlja". Nato se začne ples: "Kraljevi ore!", ki ga je otvoril gospod predsednik z gospodom načelnikom; potem je sledilo neko drugo, majhno kolo in tako po vrti, ples za plesom.

In zares, ko je bila večerja pri kraju, zavira godba najprej tak, ker je neki pisar pil zdravio gospodu načelniku, "strogemu, pravilnemu in odločnemu starešini, ocetu in materi naroda, ki ga upravlja". Nato se začne ples: "Kraljevi ore!", ki ga je otvoril gospod predsednik z gospodom načelnikom; potem je sledilo neko drugo, majhno kolo in tako po vrti, ples za plesom.

— Hajd, gospod, zdaj pride četverka!

— In mi boste odgovorili? — sem začepil veselo.

— Gotovo, — je odgovorila sramljivo in povesila oči.

Segel sem z roko pod mizo, da najdem čevelj, ali čevelja — nikjer. Pogledam bolj natanko, ali čevelja nikjer! Oblike me znoj.

— Ajde, za Boga! — zaklice na nestripon.

— Prosim, prosim, pridečan takoj!

In ko se je malo oddaljila, se sklonim in potisnem glavo pod mizo, ali — mojega čevelja ni nikjer; ali razumete — nikjer, kot da se je vdrl v zemljo.

Lahko si mislite, v kakši zadrgi sem bil, in to ravno v trenotku, ko sem imel zvedeti tako važno in usodno stvar.

Gospodična Kristina se zopet vrne, da me pokliče, ker je godba že naznana ples, a trije pari se že postavili in čakali na četrti naš par. Še enkrat obupno znašim glavo pod mizo, ali čevelja nikjer. Nazadnje z obumenim rečenim gospodični, ker se nisem mogel nič pametnejšega spomniti, da mi je zelo težko, da pa me boli glava in naj ples s kom drugim.

Ona me prezirno pogleda, obrne jezno glavo in stopi k nekem mladeniču, ki ni znal plesati, ali mu je obljubila, da ga bo naučila.

Jaz sem sedel naprej kot obupanec, gledal, kako se pleše, gledal njo, ki me ni hotela več pogledati. Ko se je končal ples, se je gospodična Kristina z enim mladeničem v drugo sobo, a jaz sem sedel še naprej na svojem prostoru kot prikovani in sedel sem tako vse do zore.

Gostje so se začeli razhajati, in jaz sem sedel še naprej. Odšel je gospod Kosta, apotelek z gospo in svakinjo, odšel je djakon Jova, ki je začenjal vsa "na mnoga leta" in njegova gospa, ki je nesla polno ruto kolača za otroke, a jaz sem sedel še naprej. Odšla je sestra v zetom, tudi gospodična Kristina, a se niti obrnila ni, da mi reče lahko noč. Odšli so tudi čigani, ki jih je gospod predstojnik lepo plačal, a jaz sem sedeš naprej.

Nazadnje, ko se gospod predstojnik in njegova gospa vrneta, ker sta šla spremi čigane, ostromita, ko vidita, da sedim še vedno na nem mestu, kjer sem večerjal.

To je bilo iste zime, — začne gospod Vaso, — in nekoga večera, veste, sem bil povabljen na večerjo, ko je bil god gospoda predstojnika okrožnega sodišča. Pri večerji sem sedel zraven gospod predstojnici, a na moji lev strani je kedela svakinja gospoda pomornika, ki je veljala za najlepšo devojko, za katero smo se vse zrtvali. Začel sem se živahnino zabavati z gospodično, in takoj sem opazil, da se je zelo interesirala za moje pripovedovanje in šale. Stregel sem ji pri večerji, da dajal in nudil vse, kar je poželela, — kratkotomal, obrabil sem se, in ko so baš peli "na mnoga leta", jej priznam svojo ljubezen. Niti treba ni, da povem, da me je najlepšem trenotku, ko sem jizravno prisegal ljubezen, strašno zapoklo kurje oko. Da bi lahko nadaljeval pogovor, sem prav kačor zdaj, sezal čevelj pod mizo, in potem sem govoril naprej še bolj prijetno in hrabro. Gospodična Kristina ni hotela takoj odgovoriti na mojo izjavo, temveč mi stiskala samo ruko in mi je rekla: "Baš ko so peli 'na mnoga leta' gospod predstojnici."

— Po večerji bomo malo zaple-

Rmena polja in črni vaspici.

Uprava monopolov na Dunaju je s posebno odredbo prepovedala uporabo izveskov na trafikom, ki imajo rmenu polja in črne napisne barve na habšburško zastavo, ne sme nobena tabakarna v bodi vedeti ga mora dati prebarati na uporabljati takega izveska, mar način, da bo polje belo, napis pa je lahko v črni ali kakri drugi barvi.

BLIZU POPOLNEGA PORAZA

Tekom revolucionarne vojne je bila ameriška armada večkrat bližu popolnega poraza — no vsled angleške armade, pač pa vsled koniščev.

Neka kolonija ni hotela pomagati armadi, ker ni bilo v njenem generalnem štabu nekega generala iz dotične kolonije.

Mnogo ljudi se ni menilo za vojno, ker so jo smatrali za nadlogo, katero so povzročili novoangleški trgovci.

— Sele tedaj je bilo mogoče Washington izvajati vojno, dokler ni ves narod vseh kolonij začel delovati skupno.

Tudi vaša zdravje je večkrat izvajalo vzdolj vzdolj, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

— Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

— Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

— Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

— Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

— Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

— Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

— Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

— Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

— Posebno vaš želodec mora biti na robu popolnega poraza, ker ne spoznajo, da morajo vsi vse udobjevati skupno, da ohranite zdravje.

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

5

(Nadaljevanje.)

Mogoče bo našla tudi Šaša kakega markija, vojvodo ali navadnega italijanskega grofa. Tudi ta poteza je ostala brezuspešna, kajti Italijan, s svojim prirojenim čutom za lepoto, mora biti že v velikanski stuski, če se odloči za žensko, ki ima pošechnne oči in majhen nos.

Raditega se je tudi sestal knez Višegradskega s svojo sestro in nečakinja onega lepega mačnega dne pred izložbenim oknom rogičja v Via Tornabuoni.

— Misil sem, da si v Petrogradu, — je rekel v svojem prvem presečenju.

Generalica je napravila začuden obraz.

— Prosim te, Marcel, to bi ne bilo primerno, — je vzklkinila. Ko se prične postni čas, ne more človek ostati v Petrogradu, kajti kot dobra Rusinja bi morala hoditi naokrog s pepelom na glavi. Ze tretjo zimo se mudim na jugu. V lanskem zimi smo bili v Rimu in sedaj hocemo tjakaj za Velikočno. Tušaj v Florenci je več promota in to je pravo zimsko mesto. Kaj rada sem tušaj, posebno kadar je moj sladki Boris predelan poslanistvu v Rimu.

— Boris v Rimu! Tudi o tem nisem nčesar vedel, — jo je prekinil knez.

— Že dva meseca, — je rekla generalica ponosno. — Pri tem je osvignila s pogledom svojo hčerko ter ji rekla:

— Saša, drži se pokoneci.

— In ker je Boris v Rimu, si ti v Florenci? — je vprašal knez smehljaje.

— Tudi v Rim pojdemo, — je odvrnila generalica. — Boris je dobil en mesec dopusta ter se tudi nahaja v Florenci.

Prenehala je govoriti ter vzdihnila.

— No, in ...?

— Saša, drži se pokoneci, — je opomnila generalica svojo hčerko, prijela svojega brata pod pažduho ter odšla z njim proti Lungenio. Sledila jima je Šaša, ki je izgledala pusta in čemerne kot deževan dan. — Med nama rečeno, Marcel, — Boris se je zaljubil ter je prišel semkaj na dopust le raditega, ker je dotična družina tušaj.

— Vse kaže, da te to ne vrzadoča posebno, Olga.

— O, nemška plemkinja bi mi ne bila slabodošča sinaha, a ima premalo, kot vem iz najboljšega vira.

— Kaj se troba Borisu brigati za to! — je pripomnil knez.

— O, dosti je zapravil, — je zaščepetala generalica. — Vidis, Mareel, hotel je uživati svoje življenje — in sedaj je skoro izginila očetova dedičina. Kaj praviš k temu?

— Človek mora ležati kot si postelje, — je menil knez suhozorno.

— Ne, on mora napraviti dobro partijo, pravim jaz, — se je razvredila generalica. — Tudi on sam je bil prepričan o tem, dokler mi videl te plavolase kontese, — ah, Marcel, dosti skrbi imam — jaz uboga, nesrečna vdova!

— Neumnost, Olga, — jo je potolažil knez. — Tragično je, da je zparavil Boris dedičino svojega očeta.

— Da in naj sedaj ubogi dečko živi kot kak kartuzijanski menih? — ga je prekinila generalka. — Zakaj bi se moral moj sladki Boris brigati za rublje in kopejke? On, ki se kreta v najvišjih krogih, naj vodi življenje, ki bi ga dejanski izključilo iz najvišjih krovov? Moj Boris ima pravico do življenja ter ga naj uživa.

— Zdi se mi, da je storil to v obilni meri, — je odvrnil knez.

— No, in če tudi, Koga briga za to? Nikogar!

— Pravilno, draga Olga. Kot praviš, ti, je vse hvale vredno, da je zparavil Boris dedičino svojega očeta.

Pritajan smehljaj, ki je prišel od zadaj, je poučil kneza, da je zadel svojo sestro v živo.

— Saša, zakaj se smejaš, — drži se pokoneci, — je vzklkinila generalica preko ramte. Šaša pa se je poslužila ropota nekega voža, ki je prišel mimo ter zaščepala svojemu stricu:

— Stric, sunil si v sršenovo gnezdo. Vse, kar Boris storil, je dobro storjeno.

— Torej razumeš, da mora napraviti Boris bogato partijo, — je nadaljevala generalica, — kajti svojega denarja mu ne morem dati, če hočem le kolikškan stanu primereno živeti. Šaša naj ima vsaj denar, da je ji že manjka zunanje mikavnosti.

Ves presečen vspričo brezobzirnosti sestre se je knez skor nehotič ozrl nazaj, na svojo nečakinjo. Ta pa mu je le prikimala ter pokazala, smehljaje, svoje bele, ostre zobe.

— Če mi ne pove tega mama, mi pravi ogledalo, da sem grda, — je rekla Šaša.

— Tako zelo je podobna pokojnemu generalu, — je zamrmrala generalica z vzhodom. — In Boris je podoben meni, a rajše bi videja, da bi bilo obratno, kajti ...

— Grda zunanost kazi celo najlepšo žensko, — je deklamirala Šaša brez trpkosti, a s tolikim humorjem, da je postal knezu gorko krog sreca.

— Šaša, ne prekinjam me, — je vzklkinila generalica ostro. — Drži se pokoneci ter me pusti izgovoriti. Kaj sem hotela reči? Da, — greda zunanost je prrokestvo za doklic. Vsled tega mora imeti delar in ta denar je tako varovan, da ne more Boris do njega.

— Kajti drugače bi tudi že izginili, — je zaščepetala Šaša poleg kneza.

— In sedaj ta neumnost z malo konteso! Najraje bi se človek zjokal.

— Ima, — je menil knez. — In kako se glasi oboževana?

— Ona je hčerka Vrbškega, ki je živel radi svoje žene izprva tako dolgo v Kajiri in ki se je nastanil sedaj tušaj, ker ne more njegova žena prenesti severnega podnebjja.

— Tako, tako! In vrača mlada grofica čustva Borisa?

— Tega ne more trditi niti on, niti njegov najboljši prijatelj, — je menila Šaša.

— Kaj čenča neumnosti? — je nadaljevala generalica. — Kaj so obuteli? Seveda bo z obema rokama posegla po Borisu, kajti privič je zelo lep človek, — podoben meni in drugič je sijajna parija.

— Saj si ravnokar rekla, da je zparavil svojo dedičino, — je menil knez.

— To je res, a neglede na to je sijajna parija radi svojih talentov in svoje nadarjenosti.

— Boris je moral postati v zadnjih letih prav biser, — si je misil knez, ki se je spomnil sedaj oprečje ljubezni, katero je njegova sestra vedenogojila do doklja. Bil je vesel, da je njegova sestra,

TEMELJNI KAMEN ZA NAJMANJŠO CERKEV

Pred kratkim so položili na Broom Streetu temeljni kamen za cerkev sv. Križa. Ta cerkev bo najmanjša izmed vseh newyorških cerkev. Široka bo 24 čevljev in 40 čevljev visoka. Temeljni kamen je blagoslovil Monsignor Michael K. Lavelle.

vsled nednega vmešavanja Šaše nenadno opustila ta predmet ter da-rekli sveje zgovornosti drugo smer, ko je naenkrat vprašala:

— In koliko časa si pravzaprav še tušaj, Marcel? Stirinajst dni? Kaj vse bi bili lahko vprizorili med tem časom! Galerije spadajo sicer med najbolj dočasne stvari na svetu, vendar pa spada k dobremu tomu obiskati jih. Italija brez galerij bi bila obljudljena dežela! Ravno sedaj sem se sposnila. Šaša se uči pastelnega slikanja, — kajti to je zelo elie in ona je bila tako pametna, da se je hotela čuti, čeprav se vedno upira vsemu, kar je moderno. Šaša, drži se pokoneci in ne govorji, — je nadaljevala, čeprav se ni Šaša niti oglasila. — Zakaj se nisi hotela lansko leto učiti violine?

— Ker nimam nobenega posluha in nobenega talenta za godbo.

— Posluh! Talent! Kaj je talent Neumann beseda, katero vsakdo ponavlja. Vzame se učitelja, ga plača ter stori ves kar on. Vsa ka opica je zmožna tega.

Tedaj pa se je knez naglas zasmjal.

(Dalje prihodnjič.)

Ivan Albrecht:

Prijateljeva povest.

Kadar se snidejo znaneci, ki so je vaše stanovanje. Oprave seveda bili dolje čase ločeni, je beseda v sobi ni in si jo boste moral pre-skrbeti sami.

Morda je videl moj preplašeni obraz, ko je priponil:

— Dokler se ne uredite, vam dovolim spati v sobi, ki je pripravljena za gospoda škofa.

Meditem ko sem ogledoval svoje novo stanovanje, štiri gole, gole stene, pod in strop, mi je pojasnjeval gospod župnik:

— Hrano boste imeli pri meni. Plače pa, ja, plače, veste, ni nobene. Župnik je dolžan tušaj dajati kaplani hrano in stanovanje, glede plače pa ni nobenih obvez.

— Tedaj sem bil mlad, idealen duhovnik — je pripravoval prijatelj, — pa sem bil postavljen kot kaplan v vas T. — Podam se na pot, mlad študent je bil moj edini spremiljevalec. Vas leži v hrbi in pot je neprjetna: navzgor, navzdol, dokler slednji pošteno utrujen ne pride dom do župnišča.

Poslovim se od študenta in se mu zahvalim za prijazno drugovanje. Potem potrkaš. Čakam, čakam in pričakam kuharico, ki mi pride odpirati.

— Dober dan, — pravim, — jaz sem novi kaplan. Ali bi lahko govoril z gospodom župnikom?

— Kuharica odkima in mi pove, da gospoda ni doma. Ker pa je nedelja, že čakajo ljudje v cerkvi.

— Tako nimam niti časa, da bi se odreselj popotnega prahu. Treba je v cerkev, kjer čakajo ljudje z dvema črvčkom, da jih sprejemem v narodčje matere cerkev. Po kriku je treba takoj mačevati. Ko je opravljeno tudi to cerkevno opravilo, se vrnem v župnišče. Gospoda župnika še vedno ni, a jaz sedem in čakam, čakam.

Naposled, okrog polnovečja, pride. Maseval je nekje v sosednjem vasi. Ko se seznaniva, me povabi h kusici. Ob molčivju. Po kusilu vrzaste župnik in mi pove v vsem svojem dostojanstvu:

— Tako, dragi gospod kaplan, — dovolite, vam zdaj pokažem vso.

— Tako, dragi gospod kaplan, — dovolite, vam zdaj pokažem vso.

Seveda sem dovolil, toda klavirno sem pogledal, ko mi je moj duhovni predstojnik odpril vrata in pokazal majhno sobico, iz katere so me pozdravile samo, štiri gole stene.

— To-le, prijatelj — je dejal —

Prezenite s PAIN-EXPELLERJEM
Trdno vriblja, da bo ta zudoviti linijom profil skorji luknjice ter despol do bolčega mesta.
Pain-Expeller odporomore zbiranje krv. Ta povrzoč pravilno kroženje 35 in 70 centov po lekarnah. Paite na tvorničko znamke Sidro.
F. AD. RICHTER & CO.
Berry & South 5th Sta.
Brooklyn, N. Y.

dom, svojim Bagom. Opravljal je rad ta posel v kuhinji. Tam je močil rožni venec.

— Češčena Marija, — je odmivalo, ko sem se nekoč vračal od umirajočega bolnika. Potrkan na okno, da bi mi odpril. Znotraj pa —

— Češčena Marija —
Potrkan je. — Češčena Marija —

In na to:
— Kdo moti? Pojd, odkoder i prišel!

Nato spet:
— Češčena Marija —
Kaj sem hotel drugega? Šel sem, prijatelj, šel ...
Prijatelj je se zamislil.

— Davno, davno je že, a živele bo z menoj, dokler me ne zakrije ruša ...
Potem nismo govorili več. Kar kor da nosimo vse težko, neprijetno breme, smo se poslovali.

Evina jablana.

Na azijskem otoku Cejlonu raste med raznimi drugimi posebnostmi tudi drevo, ki mu pravijo "Evina jablana". Njegovo cvetje zelo lepo diši, sad pa je na zunaj zelo podoben jabolku. Zunaj je pomarančaste barve, znotraj temnordeče. Vsak sad pa ima nekako znamenje, kajkor da bi kdo že odgrinzel en kos. Jabolko je strupeno.

Očetovsko veselje zoologa.

Slovenči angleški literarni historik sir Edmund Gosse je slavil pred kratkim svojo zlato poroko. Vsa Anglija ga je proslavljala.

Njegov oče, sir Philip Henry Gosse, imeniten zoolog, bi se bil najbrže zelo edil, ako bi bil doživel sinovo slavlje. Ko se mu je rodil sin, se je komaj zmenil za njegovo rojstvo. Takrat so njemu kot zoologu še druge misli po glavi.

Vodil pa je dnevnik, in tam je leta 1849 napisil: Ema rodila sijna; dobil sem ravnokar zeleno stavice z Jamajke. Slednja ugovritev je bila podprtana, dobitve si mu je bila postranska stvar.

Moj Bog, kaj sem občutil takrat! Vse delo, vsa dolga leta, vse napor, vse premagovanje in vse žrtve — čemu? Oj, za bore kruh.

Vodil pa je dnevnik, in tam je leta 1849 napisil: Ema rodila sijna; dobil sem ravnokar zeleno stavice z Jamajke. Slednja ugovritev je bila podprtana, dobitve si mu je bila postranska stvar.

— Če mi je mirno pojasnjeval: — Tudi drugače ni tušaj nič posebnega. Za maše ljudje ne dajejo, ker nimajo. Še jaz jih nimam.

— Stal sem pred njim manjši in vedno manjši, dokler nisem bil samo neznanega igračka. Moje navdušenje je kopnelo in ideali se umirili, kajkor evertje pod slano.

Tako sem začel kaplanovati. — Ljudje so me imeli radi, toda vse jih je pomagala nič. Če je bilo treba koga pokopati, je opravil ta posel župnik, ako je kazalo prav.

</div